

Niets is fijner dan in de avondzon **tussen de geurige rozen met een wijntje** en een boek op schoot wat te mijmeren

Ik wilde altijd al graag rozen schilderen. Hoewel het een van de mooiste bloemen is, is een roos tegelijk ook wel de moeilijkste bloem om te schilderen. Deze roos stond op mijn nachtkastje in een mooi oud vaasje met blauwe spikkels, toen ik een weekendje bij een vriendin logeerde. Ik mocht de roos meenemen naar mijn atelier. Thuis bloeien de rozen nu ook uitbundig. Niets is fijner dan 's avonds na het werk in de avondzon tussen die geurige rozen met een wijntje en een boek op schoot wat te mijmeren. Gelukkig heb ik de smaak van het lezen weer helemaal te pakken. Vroeger als kind

las ik alles wat los en vast zat. Drie boeken per week uit de bibliotheek. Gejaagd door de wind, Winnetou, Old Shatterhand... Tot diep in de nacht in bed me daarin verliezen, totdat mijn zusje er genoeg van had en me slaperig vroeg nu eindelijk het licht eens uit te doen. De laatste jaren met kinderen, werk, veel representatie en allerlei onrust kostte het me al moeite om de weekbladen

bij te houden. Het leek wel alsof ik tot niets anders meer in staat was dan televisiekijken, terwijl de stapel ongelezen boeken groeide en groeide. Maar nu zit ik in mijn tuin tegenover de rozen eindelijk weer een boek te lezen. In de vakantie was er gelukkig ook weer volop tijd. Ik heb de smaak weer helemaal te pakken: thrillers, romans en nog eens de ongelukkige liefdes van Madame Bovary van Flaubert. Relaxed vroeg naar bed, telefoon van de haak en proberen niet te snel in slaap te vallen. Hopelijk kom ik er ook nog aan toe als de rozen helaas weer zijn uitgebloeid. ❁